

Bestemmelsen medfører, at en anmodning om overførelse af en domfældt til afsoning her i landet vil kunne afslås, hvis den pågældende f.eks. allerede er frifundet i Island for det samme forhold.

Hvis den pågældende tidligere er blevet dømt (og ikke frifundet) i en anden stat end Danmark, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis den tidligere dom er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Det foreslås tillige, at anmodning om fuldbyrdelse kan afslås, hvis tiltale er frafaldet her i landet, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 12 (forslaget til § 29 e).

3.2.8. Formkrav og -mangler

Efter artikel 4 i forslaget til rammeafgørelse skal anmodning om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning fremsendes i form af den attest, der er trykt som standardformular i rammeafgørelsens bilag A, vedlagt dommen eller en bekræftet genpart heraf. På anmodning skal den originale dom eller en bekræftet genpart heraf sendes til fuldbyrdelsesstaten.

Attesten skal ifølge artikel 18a være udfærdiget på det officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten, og fuldbyrdelsesstaten kan anmode om, at dommen eller væsentlige dele heraf oversættes til det officielle sprog, hvis fuldbyrdelsesstaten har afgivet en generel erklæring om, at sådanne anmodninger eventuelt vil blive fremsat, hvis en attests indhold findes at være utilstrækkeligt til at træffe beslutning om sanktionens fuldbyrdelse.

1970-konventionen indeholder i afsnit II, kapitel 2, nærmere regler om fremgangsmåden ved anmodning om fuldbyrdelse.

Efter lovforslaget vil kravene i § 48 om, at strafferetlige afgørelser skal være ledsaget af den relevante attest i udfyldt stand og attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten for at kunne danne grundlag for en afgørelse om fuldbyrdelse her i landet, også gælde for de i kapitel 6 a omhandlede strafferetlige afgørelser om fængselsstraf og andre frihedsberøvende foranstaltninger. Det foreslås endvidere, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen, at attesterne skal være affattet på dansk. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der være mulighed for at kræve dommen eller dele af dommen oversat til dansk. Justitsministeriet agter derfor at afgive en erklæring som

omtalt i artikel 18a i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen.

Efter artikel 9, stk. 1, litra a, i forslaget til rammeafgørelse kan fuldbyrdelse af en sanktion afslås, hvis den i artikel 4 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen og ikke er blevet kompletteret eller berigtiget inden for en rimelig frist, som fuldbyrdelsesmyndigheden har fastsat.

Denne afslagsgrund foreslås gennemført med forslaget til § 29 f, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, som en fakultativ afslagsgrund. Hvis den domfældte har givet samtykke til, at den idømte sanktion skal fuldbyrdes her i landet, og det derfor må antages, at domfældte foretrækker fuldbyrdelse her i landet, bør der efter Justitsministeriets opfattelse være mulighed for at imødekomme anmodningen om fuldbyrdelse efter en konkret vurdering, selv om anmodningen ikke opfylder alle krav i § 48 i loven.

3.2.9. Hverken fast bopæl eller statsborgerret her i landet

Som nævnt ovenfor i dette afsnit III, pkt. 2.2, er det et grundlæggende princip i rammeafgørelsen, jf. artikel 3a, at fuldbyrdelsesstaten som hovedregel er forpligtet til at modtage egne statsborgere, der enten bor i denne stat eller skal udvises dertil efter afsoning på baggrund af en juridicel eller administrativ afgørelse om udvisning i udstedelsesstaten, jf. artikel 3a, stk. 1, litra a og b. Efter artikel 9, litra ab, kan fuldbyrdelse afslås, hvis kriterierne i artikel 3a ikke er opfyldt.

1970-konventionen angiver i artikel 5, litra a-e, en række alternative muligheder for at fremsende en dom til fuldbyrdelse i en anden stat, herunder f.eks. hvis domfældte er fast bosiddende i den anden stat (litra a) eller hvis den dømmende stat ikke finder, at den selv kan fuldbyrde sanktionen, og den anden stat er i stand hertil (litra e). Fuldbyrdelse kan dog afslås, hvis den anmodede stat finder, at den begærende stat selv er i stand til at fuldbyrde sanktionen, jf. artikel 6 litra j.

Europarådets konvention om overførelse af domfældte stiller i artikel 3, litra a, som betingelse for en overførelse af en domfældt, at den pågældende er statsborger i fuldbyrdelseslandet. Ifølge artikel 3 i til-lægsprotokollen af 18. december 1997 til konventionen kan fuldbyrdelseslandet dog indvillige i at modtage dømte personer uden de pågældendes samtykke, når den idømte retsfølge eller en administrativ afgørelse i tilknytning hertil medfører udvisning eller udsendelse eller en anden foranstaltning med den virkning, at den dømte person ikke længere må forblive i domslandet, når den pågældende løslades fra fængslet.